

41.

U S T A W A

z dnia 9 stycznia 1936 r.

w sprawie ratyfikacji umowy gospodarczej między Rzeczpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką, podpisanej w Warszawie dnia 4 listopada 1935 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej ratyfikacji podpisanych w Warszawie dnia 4 listopada 1935 r.: 1) umowy gospodarczej między Rzeczpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką wraz z protokołem końcowym i protokołem posiedzenia. 2) polsko-niemieckiego porozumienia o środkach leczniczych, 3) układu między Rzeczpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką w sprawie płatności za obroty towarowe.

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Spraw Zagranicznych, wykonanie zaś postanowień powyższej umowy gospodarczej, załączonych do niej protokołów — oraz wymienionych wyżej porozumienia i układu — Ministrowi Przemysłu i Handlu, Ministrowi Skarbu oraz Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z innymi właściwymi ministrami.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów:

Marjan Zyndram-Kościałkowski

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Roman Górecki*

42.

U S T A W A

z dnia 9 stycznia 1936 r.

w sprawie ratyfikacji porozumienia między Polską a Szwajcarią w formie wymiany not z dnia 29 lipca 1935 r., dotyczących wzajemnego udzielenia kontyngentów na tkaniny wełniane i plecionki do kapeluszy.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej ratyfikacji porozumienia między Polską a Szwajcarią w formie wymiany not z dnia 29 lipca 1935 r., dotyczących udzielenia kontyngentów na tkaniny wełniane i plecionki do kapeluszy.

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Spraw Zagranicznych, wykonanie zaś postanowień powyższego porozumienia — Ministrowi Skarbu i Ministrowi Przemysłu i Handlu w porozumieniu z innymi właściwymi ministrami.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów:

Marjan Zyndram - Kościałkowski

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Roman Górecki*

43.

U S T A W A

z dnia 9 stycznia 1936 r.

w sprawie ratyfikacji podpisanego w Warszawie dnia 20 września 1935 r. protokołu dodatkowego do układu dodatkowego z dnia 3 lutego 1934 r. do konwencji handlowej, zawartej między Polską a Szwajcarią w dniu 26 czerwca 1922 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej ratyfikacji podpisanego w Warszawie dnia 20 września 1935 r. protokołu dodatkowego do układu dodatkowego z dnia 3 lutego 1934 r. do konwencji handlowej, zawartej między Polską a Szwajcarią w dniu 26 czerwca 1922 r.

Art. 2. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Spraw Zagranicznych, wykonanie zaś postanowień powyższego protokołu dodatkowego — Ministrowi Skarbu oraz Ministrowi Przemysłu i Handlu w porozumieniu z innymi właściwymi ministrami.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów:

Marjan Zyndram-Kościałkowski

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Roman Górecki*

44.

U S T A W A

z dnia 9 stycznia 1936 r.

w sprawie ratyfikacji protokołu taryfowego między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Estońską, podpisanego w Warszawie dnia 27 marca 1935 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej ratyfikacji protokołu taryfowego między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Estońską, podpisanego w Warszawie dnia 27 marca 1935 r.

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Spraw Zagranicznych, wykonanie zaś postanowień powyższego protokołu taryfowego — Ministrowi Skarbu oraz Ministrowi Przemysłu i Handlu w porozumieniu z innymi właściwymi ministrami.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów:

Marjan Zyndram-Kościałkowski

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Roman Górecki*

45.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 11 stycznia 1936 r.

o przekazaniu Towarzystwu Popierania Budowy Publicznych Szkół Powszechnych czynności, związanych z zarządem b. Funduszu Szkolnego Krajowego.

Na podstawie art. 2 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 stycznia 1928 r. o zniesieniu Tymczasowego Wydziału Samorządowego we Lwowie (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 40) zarządza się co następuje:

§ 1. Czynności b. Tymczasowego Wydziału Samorządowego we Lwowie, związane z zarządem majątku, pozostałego po byłym „Funduszu Szkolnym Krajowym Królestwa Galicji i Lodomerji łącznie z Wielkiem Księstwem Krakowskim”, a zdeponowanego w Kasie Skarbowej I we Lwowie, przekazuje się stowarzyszeniu wyższej użyteczności p. n. „Towarzystwo Popierania Budowy Publicznych Szkół Powszechnych” na cele budowy publicznych szkół powszechnych i zaopatrywania ich w niezbędne urządzenia i pomoce naukowe.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom: Spraw Wewnętrznych, Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego oraz Skarbu, we właściwym każdemu z nich zakresie działania.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:

Marjan Zyndram-Kościałkowski

Minister Spraw Wewnętrznych: *Wł. Raczkiewicz*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

Minister Wyznań Religijnych

i Oświecenia Publicznego: *W. Świętosławski*

46.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 20 grudnia 1935 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Komunikacji o składaniu kaucji przez biura podróży.

Na podstawie art. 41 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o pra-

wie przemysłem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350) zarządzam co następuje:

§ 1. Kto zamierza rozpocząć prowadzenie przemysłu pośredniczenia w nabywaniu biletów podróży kolejami, okrętami i t. p., w ekspedjowaniu bagażu podróżujących oraz w ułatwianiu wszelkiego rodzaju udogodnień w podróży, powinien złożyć kaucję, służącą do zabezpieczenia pokrycia roszczeń do przedsiębiorcy, wynikłych z prowadzenia przezeń odnośnego przemysłu. Złożenie kaucji nie zwalnia przedsiębiorcy od osobistej odpowiedzialności.

§ 2. Kaucję wpłaca się na rachunek kasy urzędu skarbowego, znajdującego się w siedzibie właściwej władzy przemysłowej wojewódzkiej, do jej dyspozycji. W miejscowościach, w których znajduje się kilka urzędów skarbowych, kaucję należy wpłacać na rachunek kasy 1 urzędu skarbowego.

Władza przemysłowa wydaje przedsiębiorcy dokument koncesyjny dopiero po wręczeniu jej zaświadczenia (pokwitowania) kasy urzędu skarbowego o złożeniu kaucji.

§ 3. Kaucja od przedsiębiorstwa, określonego w § 1, wynosi:

- 1) w mieście stoł. Warszawie —

od głównej siedziby	zł 50.000.—
od filji	„ 25.000.—
- 2) w miastach: Katowice, Kraków, Lwów, Łódź, Poznań i Wilno —

od głównej siedziby	zł 25.000.—
od filji	„ 15.000.—
- 3) we wszystkich innych miejscowościach —

od głównej siedziby	zł 15.000.—
od filji	„ 10.000.—

Kaucję składa się w gotówce lub w papierach wartościowych, posiadających bezpieczeństwo prawne (pupilarne).

§ 4. W razie zmniejszenia się kaucji lub jej wartości przemysłowiec powinien pod rygorem utraty koncesji uzupełnić kaucję do określonej w § 3 wysokości, w terminie, jaki oznaczy wojewódzka władza przemysłowa.

§ 5. Kaucję zwraca się dopiero w rok po zaniechaniu prowadzenia przemysłu, wymienionego w § 1, o ile w tym czasie nikt nie zgłosił władzy przemysłowej roszczeń do przedsiębiorcy o wynagrodzenie szkody, wynikłej z prowadzenia przez niego biura podróży.

§ 6. Od obowiązku składania kaucji mogą być zwalniane w porozumieniu z Ministerstwem Komunikacji i po wysłuchaniu opinii właściwych izb przemysłowo-handlowych te przedsiębiorstwa spośród określonych w § 1, których kapitał zakładowy opiera się na kapitale państwowym lub na kapitale instytucyj lub przedsiębiorstw państwowych.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: *Roman Górecki*